

[Holger K. Nielsen]

betragter dette her som en meget væsentlig del af den voksenuddannelsesindsats, vi skal i gang med.

Ligesom fru Jytte Andersen synes vi ikke, at det, der her foreligger, er så godt, som det kunne og burde have været. Der mangler en lovsikret ret til orlov, og det finder vi er den væsentligste mangel. Men samtidig synes jeg, det er vigtigt at være opmærksom på, at der trods alt er tale om et fremskridt i forhold til det, vi kender i øjeblikket, hvilket jo netop er, at vi ikke har noget på dette område. Der er trods alt tale om et lille fremskridt – et for lille fremskridt – men trods alt et fremskridt.

Jeg synes, det også er vigtigt at se dette lovforslag i sammenhæng med de øvrige tiltag, der planlægges fra regeringens side. Vi ved jo, at arbejdsministeren planlægger tiltag på voksenuddannelsesområdet, som er i en helt anderledes størrelsesorden end det, vi taler om her. Hvor vi her har 50 mio. kr. om året, er det sluppet ud, at man i Arbejdsministeriet planlægger efteruddannelses tiltag til 5–6–7 mia. kr. årlig, sådan som vi har kunnet få det at vide. Det er helt åbenlyst, at det, der foregår hos arbejdsministeren, vil være langt mere erhvervsrettet end det, der er indeholdt i dette lovforslag, og at det skal forhandles med arbejdsmarkedets parter, hvorimod den voksenuddannelsesstøttereform, vi taler om her, i langt højere grad har mulighed for at blive på deltagerens egne forudsætninger.

Fra SF's side finder vi det ret vigtigt, at vi specielt påvirker denne del af voksenuddannelsesindsatsen, som vi har planlagt i dette lovforslag.

O.k., der er tale om ikke så store forbedringer, som vi kunne have ønsket, og i den anledning kan man anlægge to betragtninger. Man kan gøre som socialdemokratiet: være meget vred og meget sur og tale om aftalebrud osv. Vi synes, det er en smule sekterisk fra Socialdemokratiets side, at man kører frem på den måde, lidt fornærmet, lidt surt.

Vi synes, det er langt bedre at forsøge at komme til at påvirke det mere direkte. Det finder vi er en langt bedre taktik og strategi.

I den sammenhæng har vi især lagt vægt på, at kulturministeren i betænkningen har sagt, at han er villig til at se positivt på det, man kalder kollektive kurser på virksomhederne. Der er et punkt, som er meget vigtigt i SF's forslag om

betalt frihed til uddannelse, nemlig at der bliver planlagt almene uddannelser direkte på virksomhederne på arbejdernes egne forudsætninger. Vi kender lidt til det på bryggerierne, men der er også andre eksempler på, at man går i gang direkte på virksomhederne.

Som jeg sagde ved førstebehandlingen, vil det være utrolig skadeligt, hvis betalt frihed til uddannelse bliver noget med, at folk får nogle flere muligheder for at gå til AOF-kurser eller på højskoler, hvis det bare bliver det. Det helt centrale er, at vi får nogle kvalitative nye uddannelser. Det giver dette forslag ikke, men for os er det meget væsentligt, at vi får slået fast, at det også – og især – drejer sig om, at man får lavet en direkte sammenkobling mellem virksomhederne og de mennesker, der arbejder på virksomhederne, og så uddannelserne. Det er vi meget tilfredse med.

I den sammenhæng har jeg et spørgsmål til kulturministeren. Jeg er helt enig i, at det fortsat skal være sådan, at det er de korttidsuddannede, der får gavn af disse uddannelser. Men man kan godt komme ind i et praktisk problem, når man skal formulere ansøgninger fra Voksenuddannelsesstøttefonden, f.eks. hvis 10 mennesker på en virksomhed, der vil lave en studiekreds om et eller andet emne, indsender en ansøgning og det så viser sig, at kun syv af deltagerne er egentligt korttidsuddannede og de tre sidste har en længere uddannelse. Jeg vil gerne høre, om dette vil være en blokering for, at de pågældende også kan få støtte fra fonden.

Efter vores opfattelse er det enormt vigtigt, at der gives muligheder for at gå i gang med de såkaldte kollektive kurser. Og jeg vil gerne høre, om kulturministeren vil være villig til at administrere støtten på en sådan måde, at disse kurser reelt kan komme i gang.

Men endnu en gang: Der er tale om et lille bitte fremskridt, men da vi er et ikkesekterisk parti, er vi også villige til at støtte selv små fremskridt.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det var en ejendommelig bemærkning fra hr. Holger K. Nielsen fra SF. Vi er hverken vrede eller noget lignende i Socialdemokratiet. Vi er faktisk skuffede, og vi synes, det er ærgerligt, at Det Radikale Venstre ikke har haft den styrke i regeringen, som har betydet, og som kunne be-